

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/99/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813203486
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7813203486.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka, vo veci žalobcu CD Consulting, s.r.o., Brno - Zabrdovice, Příkop 843/4, Česká republika, IČO : 264 29 705, proti žalovanej E. D., H.. XX.X.XXXX, M. XXX, o zaplatenie zmenkového úroku a zákonného 6% úroku zo zmenkovej sumy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 12C/405/2013-117 z 5.8.2016 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v odvolaní napadnutej časti.
Žalobcovi nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že konanie o zaplatenie 0,19 % zmenkového úroku denne zo zmenkovej sumy 1 383,83 eur od 1.3.2010 do 29.11.2010, čomu zodpovedá suma 947,93 eur, zo sumy 808,83 eur od 30.11.2010 do 1.12.2010, čomu zodpovedá suma 4,04 eur, zo sumy 658,83 eur od 2.12.2010 do 9.12.2010, čomu zodpovedá suma 13,18 eur, zo sumy 564,31 eur od 10.12.2010 do 9.1.2011, čomu zodpovedá suma 43,73 eur, zo sumy 496,42 eur od 10.1.2011 do 9.2.2011, čomu zodpovedá suma 38,47 eur, zo sumy 431,05 eur od 10.2.2011 do 9.3.2011, čomu zodpovedá suma 30,17 eur, zo sumy 366,59 eur od 10.3.2011 do 7.4.2011, čomu zodpovedá suma 26,58 eur, zo sumy 298,64 eur od 8.4.2011 do 9.5.2011, čomu zodpovedá suma 23,89 eur, zo sumy 230,16 eur od 10.5.2011 do 9.6.2011, čomu zodpovedá suma 17,84 eur, zo sumy 154,45 eur od 10.6.2011 do 7.7.2011, čomu zodpovedá suma 10,81 eur, zo sumy 88,40 eur od 8.7.2011 do 9.8.2011, čomu zodpovedá suma 7,29 eur, zo sumy 20,54 eur od 10.8.2011 do 8.9.2011, čomu zodpovedá suma 1,54 eur zastavuje, že žalobu o zaplatenie 0,06 % zmenkového úroku denne zo zmenkovej sumy 1 383,83 eur od 1.3.2010 do 29.11.2010, čomu zodpovedá suma 947,93 eur, zo sumy 808,83 eur od 30.11.2010 do 1.12.2010, čomu zodpovedá suma 4,04 eur, zo sumy 658,83 eur od 2.12.2010 do 9.12.2010, čomu zodpovedá suma 13,18 eur, zo sumy 564,31 eur od 10.12.2010 do 9.1.2011, čomu zodpovedá suma 43,73 eur, zo sumy 496,42 eur od 10.1.2011 do 9.2.2011, čomu zodpovedá suma 38,47 eur, zo sumy 431,05 eur od 10.2.2011 do 9.3.2011, čomu zodpovedá suma 30,17 eur, zo sumy 366,59 eur od 10.3.2011 do 7.4.2011, čomu zodpovedá suma 26,58 eur, zo sumy 298,64 eur od 8.4.2011 do 9.5.2011, čomu zodpovedá suma 23,89 eur, zo sumy 230,16 eur od 10.5.2011 do 9.6.2011, čomu zodpovedá suma 17,84 eur, zo sumy 154,45 eur od 10.6.2011 do 7.7.2011, čomu zodpovedá suma 10,81 eur, zo sumy 88,40 eur od 8.7.2011 do 9.8.2011, čomu zodpovedá suma 7,29 eur, zo sumy 20,54 eur od 10.8.2011 do 8.9.2011, čomu zodpovedá suma 1,54 eur zamietá a, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania.

2. V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca žalobou, podanou uňho domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil. Konštatoval, že rozsudkom č. k.: 12C/405/2013 - 55 zo 1.7.2014 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy: zo sumy 1 383,83 eur od 4.6.2010 do 29.11.2010, čomu zodpovedá suma 40,83 eur, zo sumy 808,83 eur od 30.11.2010 do 1.12.2010,

čomu zodpovedá suma 0,27 eur, zo sumy 658,83 eur od 2.12.2010 do 9.12.2010, čomu zodpovedá suma 0,87 eur, zo sumy 564,31 eur od 10.12.2010 do 9.1.2011, čomu zodpovedá suma 2,88 eur, zo sumy 496,42 eur od 10.1.2011 do 9.2.2011, čomu zodpovedá suma 2,54 eur, zo sumy 431,05 eur od 10.2.2011 do 9.3.2011, čomu zodpovedá suma 1,99 eur, zo sumy 366,59 eur od 10.3.2011 do 7.4.2011, čomu zodpovedá suma 1,75 eur, zo sumy 298,64 eur od 8.4.2011 do 9.5.2011, čomu zodpovedá suma 1,58 eur, zo sumy 230,16 eur od 10.5.2011 do 9.6.2011, čomu zodpovedá suma 1,18 eur, zo sumy 154,45 eur od 10.6.2011 do 7.7.2011, čomu zodpovedá suma 0,71 eur, zo sumy 88,40 eur od 8.7.2011 do 9.8.2011, čomu zodpovedá suma 0,48 eur, zo sumy 20,54 eur od 10.8.2011 do 8.9.2011, čomu zodpovedá suma 0,10 eur a zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 4,61 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobu vo zvyšnej časti zamietol, že proti výroku predmetného rozsudku, ktorým zamietol zmenkový úrok v sadzbe 0,25 % denne zo zmenkovej sumy, ako aj voči výroku o trovách konania podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, že Krajský súd v Košiciach po preskúmaní rozsudku súdu 1. stupňa a konania, ktoré mu predchádzalo, zrušil rozsudok v jeho zamietavej časti a časti trov konania a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, že rozsudkom č. k. 12C/405/2013 - 55 z 1.7.2014 návrhu čiastočne vyhovel a žalovaného zaviazal zaplatiť 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy: zo sumy 1.383,83 Eur od 04. 06. 2010 do 29. 11. 2010, čomu zodpovedá suma 40,83 Eur, zo sumy 808,83 Eur od 30. 11. 2010 do 01. 12. 2010, čomu zodpovedá suma 0,27 Eur, zo sumy 658,83 Eur od 02. 12. 2010 do 09. 12. 2010, čomu zodpovedá suma 0,87 Eur, zo sumy 564,31 Eur od 10. 12. 2010 do 09. 01. 2011, čomu zodpovedá suma 2,88 Eur, zo sumy 496,42 Eur od 10. 01. 2011 do 09. 02. 2011, čomu zodpovedá suma 2,54 Eur, zo sumy 431,05 Eur od 10. 02. 2011 do 09. 03. 2011, čomu zodpovedá suma 1,99 Eur, zo sumy 366,59 Eur od 10. 03. 2011 do 07. 04. 2011, čomu zodpovedá suma 1,75 Eur, zo sumy 298,64 Eur od 08. 04. 2011 do 09. 05. 2011, čomu zodpovedá suma 1,58 Eur, zo sumy 230,16 Eur od 10. 05. 2011 do 09. 06. 2011, čomu zodpovedá suma 1,18 Eur, zo sumy 154,45 Eur od 10. 06. 2011 do 07. 07. 2011, čomu zodpovedá suma 0,71 Eur, zo sumy 88,40 Eur od 08. 07. 2011 do 09. 08. 2011, čomu zodpovedá suma 0,48 Eur, zo sumy 20,54 Eur od 10. 08. 2011 do 08. 09. 2011, čomu zodpovedá suma 0,10 Eur a zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 4,61 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, ktorý výrok nadobudol právoplatnosť, pretože nebol napadnutý odvolaním. Po vrátení veci odvolacím súdom na ďalšie konanie predmetom konania zostalo rozhodovanie o zmenkovom úroku vo výške 0,25 % denne. Vychádzajúc z právneho názoru vysloveného odvolacím súdom za účelom posúdenia platnosti zmenky sa oboznámil s obsahom spisu č. k.: 8Er/97/2011, ktoré konanie sa viedlo na základe návrhu oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti povinnému - v tomto konaní žalovanému E. D., H.. XX.XX.XXXX, o zaplatenie 496,42 eur s príslušenstvom a vychádzajúc z § 4 ods.6 zák. č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy dospel k záveru, že zmenka v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka nie je platná pre rozpor s dobrými mravmi. Žalobca podaním z 21.12.2015, doručeným súdu 22.12.2015, vzal svoj návrh na začatie konania čiastočne späť a to v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne, čím si uplatnil v tomto konaní len zmenkový úrok vo výške 0,06 % denne, teda žiadal priznať zmenkový úrok len v časti 0,06 % denne. Prihliadajúc na žalobcom učené čiastočné späťvzatie žaloby, konanie o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zastavil tak ako je to uvedené vo výroku rozsudku v súlade s § 145 ods.2 CSP a s poukazom na to, že 20.10.2015 prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR spoločné stanovisko k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, ktoré je uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod číslom 93, ktorého znenie citoval. Uviedol, že aj v prípade, keď nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky preskúmať a posúdiť nárok na uplatnený zmenkový úrok, či tento nie je uplatnený v rozpore s dobrými mravmi vzhľadom na jeho výšku, teda platnosť dohody o zmenkovom úroku súd skúma ex offo. Má teda právo a povinnosť vyhodnotiť, či dohodnutý úrok je primeraný a ak túto podmienku nespĺňa, návrh v časti úroku zamietnuť. Citoval znenie § 39 OZ. V súlade s dobrými mravmi je len také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška dohodnutých úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26.4.2012 sp.zn. 5 Cdo 26/2011). Vychádzajúc z vyššie uvedeného zastáva súd názor, že dohodnutá výška zmenkového úroku 91,25 % ročne podstatne prevyšuje úrokovú mieru obvyklú z praxe peňažných ústavov v čase vystavenia zmenky, kedy úrokové sadzby boli nižšie ako 14 % ročne pri spotrebiteľských úveroch a ostatných úveroch pre domácnosti poskytované bankami, z ktorého dôvodu je dohoda o

zmenkovom úroku v rozpore s dobrými mravmi, a teda neplatná v zmysle ustanovenia § 39 OZ ako celok. Dohoda o zmenkovom úroku tvorí nedeliteľný celok a podľa obsahu ju nemožno deliť tak, ako to má na mysli § 41 OZ, a teda určiť za neplatnú len tú časť dohody, ktorú vzhľadom na výšku dohodnutých úrokov považuje súd za neprímeranú a v prevyšujúcej časti priznať zmenkový úrok. Z neplatnej dohody nie je možné priznať žiadne plnenie, a teda ani zmenkový úrok po čiastočnom späťvzati návrhu vo výške 0,06% denne zo zmenkovej sumy. Z vyššie uvedených dôvodov nebolo možné žalobcovi priznať zmenkový úrok v dohodnutej výške 0,25% denne, teda 91,25% ročne zo zmenkovej sumy, ale ani v inej výške (0,06 % denne) tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku. Ďalej citoval znenie § 255 ods.2 CSP a konštatoval, že žalobca bol v konaní čiastočne úspešný, čo do priznanej zmenkovej odmeny, ako aj ohľadom 6 % úroku, bol však neúspešný v časti nepriznaného zmenkového úroku vo výške 0,06 % denne z dlžnej sumy, čo niekoľkonásobne prevyšuje žalovanú istinu, preto súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal s poukazom na vyššie citované ustanovenie.

3. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods.1 písm. d) CSP); v konaní došlo k vadám uvedeným v § 365 ods.1 písm. b) CSP súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 písm. h) CSP). K dôvodom odvolania bližšie uviedol: 1. Súd svoje rozhodnutie založil na čl. 4 ods.4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rade (ES) č. 861/2007 s tým, že súd ho vyzval na doplnenie návrhu o konkrétny právny titul, na základe ktorého bola zmenka vystavená a vyplnená s uvedením prvotného právneho vzťahu medzi pôvodnými účastníkmi konania, pretože táto informácia je potrebná pre určenie či ide o spotrebiteľský vzťah. 2. Súd uvádza, že on na jeho výzvu síce neodpovedal, a teda skutočnosti neoznámil a listiny nepredložil, preto súd návrh zamietol. 3. S uvedeným postupom súdu nie je možné súhlasiť. Nie je prípustné, aby súd vyzýval žalobcu na doplnenie či opravu návrhu, ktorá nie je pre prejednávajúcu vec relevantná a splnením takejto výzvy podmieňoval ďalší postup v konaní. Ak súd na základe nedoplnenia právne irelevantnej požiadavky (pričom irelevantnosť bola z jeho strany v jeho odpovedi vysvetlená) dôjde k zamietnutiu návrhu, ide o odňatie možnosti konať pred súdom. Uvedený postup súdu je neprijateľný v právnom štáte, predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj článkom 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. 4. Je nevyhnutné uviesť, že on nemá vedomosť o iných vzťahoch medzi pôvodným vlastníkom zmenky a vystaviteľom zmenky (v tomto konaní žalovaným). On je vlastníkom cenného papiera (má len zmenku), ktorý nadobudol na základe indosamentu. Žiadne iné informácie, či dokumenty žalobca k zmenke nemá a v zmysle platného právneho poriadku ani nepotrebuje mať na to, aby mohol uplatňovať práva s týmto cenným papierom spojené. Požadovanie iných dokumentov ako originálu zmenky pri uplatnení zmenkového nároku, predovšetkým pri uplatnení nároku zo strany indosatára, je neprípustné a nezákonné. 5. V súlade s konštantnou judikatúrou českých a slovenských súdov (ktorých právna úprava zmenkového práva je vzhľadom na spoločnú históriu totožná a preto sú aplikovateľné na prejednávajúcu vec) je zmenka samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Prvostupňový súd sa aplikáciou príslušných ustanovení o zmenke upravených v zákone č. 191/1950 Sb. (ďalej aj „ZSZ“) vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. 6. Je nevyhnutné zdôrazniť, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. On v konaní uplatňuje bezpodmienečný záväzok žalovaného, že za zmenku zaplatí. Súd však vec posudzoval a rozhodol, akoby išlo o bežný zmluvný záväzok, čo predstavuje nesprávne právne posúdenie veci. 7. Súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácii príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. 8. Súd sa uspokojil s konštatovaním, že je oprávnený v každom štádiu konania a v každom druhu konania skúmať z úradnej povinnosti, či sa nejedná v danej veci o spotrebiteľský vzťah. Žalobca zásadne nesúhlasí s tým, že súd je v tomto konaní oprávnený z úradnej povinnosti skúmať či ide o spotrebiteľský vzťah. Vzhľadom na to, že súd neuvádza žiadne konkrétne argumenty, rozhodnutie súdu je potrebné považovať za arbitrárne a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo predstavuje zásah do práva na spravodlivý súdny proces a inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. b) OSP). 9. Nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu; jedným z týchto princípov, predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní, je aj povinnosť súdov svoje rozhodnutia odôvodniť (§ 157 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku), spôsobom zakotveným v §

157 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku. Z odôvodnenia totiž musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Porušením práva na spravodlivý proces môže byť aj situácia, kedy v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, ale súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezhodnotil (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 36/2010).

10. Zásadne trvá na tom, aby súd konal v zmysle právneho poriadku a vyhol sa kreovaniu svojej preskúmačej právomoci tam, kde mu to právny poriadok neumožňuje. Právny poriadok neumožňuje súdu preskúmať a na prejednávanú vec vzťahovať zmluvné vzťahy, ktoré s danou vecou nesúvisia a podľa právneho poriadku nemôžu súvisieť.

11. V neposlednom rade je potrebné zdôrazniť, že žalobca skutočností o existencii iného vzťahu medzi pôvodným majiteľom zmenky a žalovaným vôbec netvrdil, teda nebol nositeľom dôkazného bremena. Súd si sám vytvoril pochybnosť (nie reálny poznatok z vykonaného dokazovania, ale čistý, ničím nepodložený dohad) o tom, že by medzi predchádzajúcim majiteľom zmenky (ktorý ani nie je účastníkom tohto súdneho konania) a žalovaným mohol existovať iný (navyše celkom samostatný) záväzkový vzťah, než aký je predmetom tohto súdneho konania. Sú teda vykonštruoval tvrdenie, ktoré žiadal aby žalobca preukázal.

12. Súd v sporovom konaní môže svoje rozhodnutie zakladať len na takých tvrdeniach, ktoré sú produkované účastníkmi konania a nie na tvrdeniach, ktorých pôvod súd nachádza v iných konaniach a tieto tak nie sú výsledkom dokazovania.

13. Ak existuje dôkazná povinnosť žalobcu vo vzťahu k ním tvrdným skutočnostiam, ad absurdum tvrdí, že existuje aj dôkazná povinnosť súdu vo vzťahu k súdom tvrdným skutočnostiam. Opäť ad absurdum, ak súd svoje tvrdenie nepreukázal (súd uvádza, že objektívne nebolo možné posúdiť, či ide o spotrebiteľský vzťah), neunesol dôkazné bremeno a nemôže na tomto základe založiť svoje rozhodnutie. Uvedená konštrukcia je samozrejme absurdná, pretože súd nie je účastníkom konania, nemá povinnosť, ale ani oprávnenie kreovať skutkové tvrdenia a má len limitované oprávnenie vo vzťahu k rozsahu dokazovania. Súd však zjavne a zreteľne porušil kontradiktórnosť súdneho procesu a presiahol svoju právomoc. V tomto konaní žalobca vystupuje nie proti dvom žalovaným (1. samotný žalovaný, 2. súd), ale proti jedinému žalovanému, pričom súd je nezávislým arbitrom, ktorý rozhodne na základe tvrdení účastníkov a vykonaného dokazovania.

14. Súd ignoroval § 17 ZSZ, z ktorého jednoznačne vyplýva, že žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaný, tým menej tak môže činiť sám súd. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo 3/2008 zo 22.10.2008.

15. Z uvedeného vyplýva, že je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči nemu, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovaného a predovšetkým žalovaný v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu a iniciatívu na seba (proti vôli žalovaného) prevzal súd a suploval aktivitu žalovaného. Uvedené námietky majú hmotnoprávny charakter, preto v záujme zachovania rovnosti strán, súd nie je oprávnený žalovaného na nich ani upozorniť (§5 ods.1 OSP).

16. V danom prípade následkom bolo nesprávne rozhodnutie vo veci - súd porušil poučovaciu povinnosť súdu prekročením §5 ods.1 OSP, súd porušil ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, súd prihliadol na skutočnosti a dôkazy na ktoré nebolo možné prihliadnúť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu.

17. Predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo žalobcu. Vo vzťahu k nemu ako indosatárovi je preto jediným legitimizačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť.

18. Žalovaný mohol na základe čl.5 ods.3 a ods. 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to zo dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd samotný nie je legitimizovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods.1 veta práva in fine OSP vznášal námietky voči zmenke za žalovaného. Ak tak súd činil, ide o porušenie princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov konania ako súčasti práva na spravodlivé súdne konanie. Súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhu žalovaného a bez legitímneho podnetu na ťarchu žalobcu žiadal vykonať dokazovanie, ktoré by údajne preukázalo charakter žalovaného ako spotrebiteľa. Žalovaný sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedovoľával, uplatnenú pohľadávku nerozporoval. Súd iniciatívne rozširoval okruh dokazovaných skutočností. Súd nevykonal žiadne dokazovanie nad rámec navrhnutých dôkazov v prospech uplatnenej pohľadávky, teda neobjektívne podporil žalovaného v tomto konaní. Navyše žalovaný o túto podporu nepreukázal žiadny záujem. Súd teda túto ochranu žalovanému prakticky nanútil, bez jeho vôle.

20. Súd požadoval od žalobcu preukázanie skutočností, o ktorých on objektívne nemal žiadnu vedomosť a toľko nemal k dispozícii požadovaný listinný dôkaz. Súdom požadované doplnenie návrhu, a teda tvrdená údajná povinnosť žalobcu mať dokumenty, na základe ktorých mala údajne byť zmenka vystavená, nevyplývajú z právneho poriadku a sú zo strany súdu

fabulované. Zmenka je celkom samostatným nárokom, nič ďalšie k nej nie je potrebné. Z uvedeného vyplýva nesprávne právne posúdenie veci. 21. Súd nesúhlasil s jeho názorom o tom, že významnou pre konanie je výlučne zmenka, a to s odôvodnením, že toto jeho tvrdenie je v rozpore so spotrebiteľským právom. Súd síce poukazuje na predpisy európskeho i vnútroštátneho spotrebiteľského práva, avšak zo žiadnych ustanovení (citovaných, či necitovaných) súdom tvrdený rozpor nevyplýva. Tvrdenie prvostupňového súdu je tak opäť fabulované, ničím nepodložené a neodôvodnené. Rozhodnutie je v tejto časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čím dochádza k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces a zakladá odvolací dôvod. 25. Poukázal na rozsudok Najvyššieho soudu ČR z 22.8.2002 sp. zn.: 25 Cdo 1839/2000 (uverejnený v Sbírkke soudních rozhodnutí a stanovisek č. 59/2004). 26. Vzhľadom na to, že najvyšší súd Českej republiky pri rozhodovaní vychádzal z rovnakej právnej úpravy, aká je aplikovateľná aj v tomto konaní, je tento judikát aplikovateľný na prejednávajúcu vec. Z uvedeného judikátu vyplýva jednoznačná nesprávnosť právneho posúdenia veci prvostupňovým súdom. Zmenkový záväzok je priamy, bezpodmienečný, nesporný, abstraktný a samostatný záväzok, celkom nezávislý aj od zabezpečovanej pohľadávky. 27. Z uvedených skutočností tak jednoznačne vyplýva, že súd nemôže od neho požadovať preukázanie vzťahu medzi pôvodným majiteľom zmenky a žalovaným, pretože ide o celkom odlišný právny vzťah, než aký je predmetom tohto súdneho konania. Žiadosť súdu o doplnenie návrhu tak bola celkom neopodstatnená a ak žalobca požadované (pre prejednávajúcu vec irelevantné) dokumenty nedoplnil, nemohlo dôjsť k zamietnutiu návrhu podľa čl. 4 ods. 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007. 28. Považoval za potrebné obiter dictum vyjadriť sa aj k záveru súdu o tom, že dohoda o vyplňovacom práve blanko zmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku pri poskytovaní spotrebných úverov. V tejto súvislosti poukázal na to, že samotný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. pripúšťal, aby na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dluhu v čase jej vyplnenia. Zmenka preto aj v prostredí spotrebiteľských úverov mohla byť používaná. Zákon súčasne nelimituje použitie len istého druhu zmeniek, ani nevyklučuje použitie určitých doložiek a pod. Z uvedeného vyplýva, že prípustné sú akékoľvek zmenky, akékoľvek doložky a zároveň aj blanko zmenky s úpravou vyplnenia zmenky v dohode o vyplňovacom práve. Súčasne z formulácie § 4 ods.6 a použitia spojenia „v čase vyplnenia“ ako aj zo slov „vyplnenú veriteľom“, je zrejmé, že zákonodarca pripúšťal, že zmenky budú vyplňované dodatočne po vystavení, pretože inak by použil spojenie „v čase vystavenia“, resp. by vylúčil vyplňovanie zmenky zo strany veriteľa. Z uvedeného preto vyplýva, že dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, pretože právna úprava explicitne pripúšťala používanie blankozmeniek. Vyššie uvedené závery potvrdzuje uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 10Co/79/2013 z 5.9.2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci žalobcu. Takisto uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn.: 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci žalobcu, potvrdzuje uvedené závery žalobcu. Najvyšší súd SR vo svojom stanovisku 93/2015 Zb. stanovísk NS a súdov SR vychádza vo svojich úvahách z viacerých nepravdivých premís. Jednou z nich je aj to, že vytvára predstavu, že v prípade, ak by bola splnená podmienka exceptio doli voči zmenke už indosovanej t.j. že by zmenkový dlžník chcel tvrdiť a preukazovať, že indosatár pri nadobudnutí zmenky konal zlomyseľne na jeho škodu, že by musel dlžník podať žalobu o náhradu škody až po uspokojení indosatára a až „v takomto konaní“ dokazovať, že nadobúdať zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Najvyšší súd SR si zjavne neuvedomil, že práve exceptio doli je tým oprávnením, ktoré dlžníkovi priamo umožnia napadnúť indosatárovú zlomyseľnosť pri nadobúdaní zmenky. Najvyšší súd SR sa odvoláva na riešenie rakúskej judikatúry, ktorá mala zabrániť zneužívaniu práv v dôsledku aplikácie zmenkových inštitútov v neprospech niektorého z účastníkov zmenkového vzťahu. Nezaškodí uviesť niekoľko príkladov rozhodnutí Oberster Gerichtshof - najvyššieho rakúskeho súdu v civilných veciach (rakúsky ústavný súd nie je oprávnený skúmať ústavnosť rozhodnutí Oberster Gerichtshof, takže rozhodnutia Oberster Gerichtshof možno považovať za konečné v rámci súdneho systému Rakúskej republiky) 3Ob 546/81 z 9.9.1981 SZ 54/117 Právna veta: „Žalovaný dlžník je tvrdenia povinný a dôkazu nepovinný pre to, že majiteľ pri nadobudnutí papieru vedome na škodu dlžníka konal, že teda nielen námietky (napríklad na § 222 Devízového zákona týkajúca sa ničotnosti základného úkonu, skriptúrneho aktu alebo emisnej zmluvy) existovali, ale aj, že majiteľ tieto poznal. Bez včasnej námietky nie je žiadna taká ničotnosť vnímateľná.“ Okrem toho, že dlžník má plnú možnosť namietať proti zmenke zlomyseľnosť nadobúdateľa zmenky pri nadobúdaní a ju preukazovať (je to jeho povinnosť, ak zlomyseľnosť nadobúdateľa zmenky chce uplatniť), následne musí preukázať indosatárovi, že vedel o tom, že kauzálny vzťah je neplatný z určitého dôvodu. Postoj Najvyššieho súdu SR je teda zavádzajúci v tom, že vytvára nesprávnu predstavu o nemožnosti uplatniť exceptio doli zo strany zmenkového dlžníka voči indosatárovi priamo v konaní o uplatnenie zmenkového nároku a snaží sa ho ochrániť pred

tým, aby v nejakom ďalšom konaní nemusel dlžník žalovať o náhradu škody a tam preukazovať, že nadobúdateľ konal na škodu dlžníka. Je pravdou, že Ústavný súd Českej republiky sa snaží uľahčiť dlžníkovi jeho obranu proti nárokom vyplývajúcim zo zmenky ako aj z indosovanej zmenky, ale vždy je to robené iba v prípade, že dlžník uplatňuje námietky voči zmenke. Konkrétne PL ÚS 16/12 z 16.10.2012 rozširuje veľmi krátku procesnú lehotu 3 dní na uplatnenie námietok ústavnokonformným výkladom, IV. ÚS 457/10 z 18.7.2013 umožňuje dlžníkovi vznášať kauzálne námietky aj voči indosatárovi údajným ústavnokonformným výkladom, bez splnenia podmienky preukázania zlomyseľnosti pri nadobudnutí zmenky na základe aplikácie princípu zákazu zneužívania práva. Prípady I. ÚS 290/15 z 16.9.2015 sa týkajú prípustnosti kauzálnych námietok zmenkového ručiteľa, čo v predmetnom prípade nie je použiteľné. Spomenutý prípad IV. ÚS 457/2010 pri definovaní podmienok zákazu zneužívania práva ako princípu pri zmenkách vychádza z konkrétneho rozhodnutia nemeckého Bundesgerichtshofu z roku 1965 a z rakúskej právnej úpravy ochrany spotrebiteľa, ako to dokazuje text nálezu ÚS ČR. Nemecký rozsudok však žiadne prelomenie ochranyhodnosti prevodu (rubopisu) nestanovujú v prípade zmenky založenej spotrebiteľským vzťahom, rovnako ani rakúska úprava ochrany spotrebiteľa, dôkaz: BGH, 25.02.1965 - IIZR 191/62 (Dr. Fischer, Dr. Kuhn, Liesecke, Dr. Bukow a Dr. Schulze) Amtlicher Leitsatz. V tomto prípade išlo o prípad, keď indosácia spochybnila obehovú schopnosť zmenky, ale úplne ju nevyhládila, ale založila námietku zneužívania práva podľa § 242 BGB. V danom prípade žalovaný namietal, že mu patria kauzálne námietky voči žalobkyni ako indosatárke, pretože zo zreteľom na trvajúci obchodný vzťah s poskytovateľkou pôžičky spoločný obchod oba podniky (žalobkyňa - banka a financujúca spoločnosť) tvorili a námietku, že kúpne, financujúce a refinancujúce obchody sa mali hospodársky a právne ako jednota ohodnotiť. Čiže namietal aj skutočnosti tvoriace zneužitie práva (že banka majúca úzky vzťah k obchodom financujúcej inštitúcii a dlžníka prostredníctvom indosácie chcela získať lepšie postavenie - zneužitie dôvery) a aj kauzálne námietky, ktoré má voči financujúcej inštitúcii, voči refinancujúcej banke. Námietka neprípustného výkonu práva podľa § 242 BGB spôsobuje stratu práva, dôjde k zničotneniu práva, ktoré už vzniklo (tzv. Rechtsvernichtende Einwendungen). V danom prípade navyše nešlo o spotrebiteľa na strane dlžníka, ale princíp je v tom, že opäť to bol dlžník, ktorý musel namietat tak skutočné zneužitie práva byť chránený pred námietkami z osobných vzťahov dlžníka a predchádzajúceho majiteľa. A súčasne k zneužitiu výkonu práva musí skutočne aj dôjsť. Pri uplatnení indosovanej zmenky založenej na spotrebiteľskom vzťahu, nedochádza automaticky k zneužívajúcemu výkonu práva - indosatár nebol zapojený do kauzálnych vzťahov medzi veriteľom a dlžníkom. Ústavný súd ČR necitoval predmetný rozsudok BGH z roku 1965, iba sa odvolal na autora publikácie, JUDr. Kotáska, kde je rozsudok bližšie rozobratý a je znej zjavné, čo je prípad, keď dochádza k zmenke k využitiu zákazu zneužívania práva. Iný prípad Ústavný súd ČR neuvádza, jeho aplikácia takého výkladu ZZaŠ, konkrétne § 17 čl. I, že je ústavnokonformný taký jeho výklad, ktorý pripúšťa osobné vrátane kauzálnych námietok medzi veriteľom a dlžníkom aj voči indosatárovi aj bez splnenia podmienky zlomyseľného konania indosatára na škodu dlžníka pri nadobudnutí zmenky, z dôvodu zneužívania princípov zmenkového práva, avšak v danom prípade k žiadnemu preukázaniu zneužívania princípov zmenkového práva nedošlo. Je však potrebné uviesť najzásadnejšiu vec na celom spoločnom stanovisku OPK a OBPK NS SR č.93/2015 a tou je skutočnosť, že samotné stanovisko bez odôvodnenia sa vôbec nezmieňuje o prelomenie ochrany nadobúdateľa zmenky podľa § 17 čl. I. ZZaŠ t.j. o nepotrebnosti preukázania zlomyseľného konania nadobúdateľa zmenky (indosatára) pri nadobudnutí zmenky, či už na námietku dlžníka alebo bez nej, z čoho jasne vyplýva, že ustanovenie § 17 ZZaŠ naďalej platí v celej svojej šírke, že stanovisko sa skutočne týka iba povinnosti ex offo preskúmať zmenkový nárok v intenciách možnej absolútnej neplatnosti podkladového úkonu (kauzálneho úkonu) z dôvodu jeho nekalej povahy alebo neprípustnosti nároku zo zmenky. Stanoviskom prikázaný prieskum zmenkového nároku z pohľadu prípadnej zistenej absolútnej neplatnosti kauzálneho úkonu z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo z dôvodu neprípustnosti zmenkového nároku (obmedzenie alebo úplný zákaz použitia zmieniek pri zabezpečení záväzku zo spotrebiteľských vzťahoch však nespôsobuje absolútnu neplatnosť kauzálneho úkonu a nemá žiaden vplyv na platnosť zmenky a zakladá iba relatívnu námietku in personom dlžníka voči svojmu veriteľovi) však neznamená, že súd nepripustí výkon práva zo zmenky z dôvodu, že nieje potrebné uplatňovať ochranu nadobúdateľa zmenky podľa § 17 čl. I ZZaŠ. V prípade indosácie zmenky bez zlomyseľnosti nadobúdateľa pri nadobúdaní zmenky na škodu dlžníka vykonaný prieskum zmluvných podmienok kauzálneho úkonu so zistením ich neprijateľnosti s následkom absolútnej neplatnosti takýchto neprijateľných ustanovení kauzálneho úkonu ex offo v žiadnom prípade nie je spôsobilé byť uplatnené voči dobromyseľnému nadobúdateľovi zmenky, pretože tomu bráni znenie § 17 čl. I ZZaŠ, ktorá pripúšťa na také okolnosti prihliadať iba za splnenia podmienky zlomyseľnosti nadobúdateľa zmenky pri indosácii na škodu dlžníka. Stanovisko NS SR č.93/2015 v žiadnom prípade neprelomilo zásadu ochranyhodnosti prevodu zmenky

rubopisom. K prelomeniu ochrany prevodu zmenky rubopisom pred osobnými námietkami dlžníka z predchádzajúceho vzťahu s predchádzajúcim majiteľom došlo až zmenou ZZaŠ k 23.12.2015, a to nepochybne bez spätných účinkov na zmenky vystavené pred týmto dátumom. Prieskum nároku zo zmenky v intenciách možnej absolútnej neplatnosti kauzálneho úkonu je zmysluplný robiť ex offa iba v prípade, ak nedošlo k indosovaniu zmenky, keď dlžník môže uplatniť voči majiteľovi zmenky svoje námietky z kauzálneho vzťahu bez prekážok. Keďže to môže robiť dlžník bez prekážok, a ide o prejav účinkov absolútne neplatného úkonu, ktorými možno zoslabiť účinok zmenkového nároku, je možné na tento prípad aplikovať stanovisko NS SR č.93/2015 v bode I. Stanovisko vo svojej podstate odmieta aplikovať ochranu zmenkového dlžníka voči indosantovi cestou náhrady škody a tlačí všeobecné súdy do hľadania riešenia poskytnutia ochrany dlžníkovi pred ochranou indosatára, avšak nijako neuvádza, že ak aj všeobecný súd zistí neplatnosť kauzálneho úkonu, čo má všeobecný súd okrem prieskumu zmenkového nároku v intenciách neplatného kauzálneho úkonu robiť (pri neprípustnosti zmenkového nároku nie je uvedené ako má neprípustnosť zmenkového nároku mať za následok absolútnu neplatnosť kauzálneho vzťahu - to je už na prvý pohľad viditeľný prejav nedôslednosti celého stanoviska). Samotná neplatnosť kauzálneho úkonu nespôsobuje neprípustenie výkonu práva nechať si zaplatiť sumu uvedenú na zmenke, ak už došlo k indosovaniu zmenky dobromyseľným indosatárom pri nadobudnutí zmenky. Prieskum zmenkového nároku v intenciách neplatnosti kauzálneho úkonu po dobromyseľnej indosácii má ten následok, že sa to nijako nedotýka povinnosti zaplatiť sumu uvedenú na zmenke. Koniec koncov rozsudok BGH z 25.2.1965 umožňujúci vznášať kauzálne námietky voči indosatárovi, ktorý bol zapojený do kauzálneho vzťahu má svojho predchodcu v zmenkovom práve prvej Československej republiky, kde v Sb. n. s. 13.531/1934. Rakúska právna úprava ochrany spotrebiteľa pred zmenkou je podobná nemeckej, na ktorú sa však český ústavný súd ani Najvyšší súd Slovenskej republiky neodvoláva. V ďalšom teda poukážeme na to, ako je potrebné vykladať tzv. zákazy zmenky t.j. prípady, keď zákon zakazuje, aby veriteľ použil zmenku vystavenú dlžníkom - spotrebiteľom alebo, aby mu ju dlžník vystavil a odovzdal. Nemecké, slovenské aj rakúske a od roku 2013 aj české riešenie je takmer identické - náhrada škody (pri rakúskej úprave postih na náhradu plnenia) z uplatnenia zmenky voči veriteľovi zo spotrebiteľského vzťahu. To, že bolo možné zmenkou zabezpečiť sumu len do výšky 30 % (§ 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z.) nieje dôvodom na neplatnosť zmenky, ak suma v nej uvedená presahuje túto sumu. Uvedené je možné považovať len za tzv. relatívnu námietku zmenkového zákazu, ktorá je založená na porušení povinnosti veriteľa dlžníka neprijíť zmenku v rozpore so zákazom jej prijatia t.j. na osobných vzťahoch medzi veriteľom a dlžníkom. Zmenka nie je právnym úkonom ale druh cenného papiera. Neplatnosť zmenky je regulovaná výlučne ZZaŠ, ide o cenný papier a preto nie je možné na ňu aplikovať ustanovenia o neplatnosti právnych úkonov v zákone č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. ZZoŠ reguluje podstatné náležitosti zmenky v § 75. Zmenka, ktorá je predmetom tohto konania spĺňa všetky vyššie uvedené náležitosti a preto nemôže byť neplatnou z dôvodu, že by obsahom alebo účelom odporovala zákonu. Dôkazom toho, že zmenka vystavená a prijatá veriteľom v spotrebiteľskom vzťahu pri porušení zákazu zaviazat' dlžníka vystavením takejto zmenky je iba skutočnosť, ktorú musí namietat' dlžník, je dôvodová správa k nemeckému návrhu zákonu o spotrebiteľskom úvere, ktorý nadobudol účinnosť od 1.1.1991 a slovenská úprava zákazu zabezpečovať zmenkami spotrebiteľské úvery nad určitú sumu je prevzatím tejto nemeckej úpravy. Skúmaním kauzy ex offa, by preto dochádzalo k narúšaniu pilierov na ktorých stojí zmenkové právo a Dohovoru o jednotnom zmenkovom práve z 7.6.1930, čím dochádza k budovaniu nedôvery voči zmenke ako cennému papieru. NS SR vo svojom stanovisku teda opomína, že zmenkové konanie je založené výlučne na námietkach ako spôsobe obrany dlžníka. Dlžníka možno chrániť bez jeho vôle až pri zmenkách vystavených od 23.12.2015. Rovnako sa to týka znenia § 3a čl. III. Zákona zmenkového a šekového účinného od 23.12.2015. Pri zmenkách vystavených na zabezpečenie nároku zo spotrebiteľskej zmluvy do 22.12.2015 má dlžník právo námietky in personam (relatívnej) zo vzťahu s pôvodným veriteľom zo spotrebiteľského vzťahu, ale len za podmienky predošlého úspešného uplatnenia exceptio doli majiteľa zmenky pri nadobudnutí zmenky. Je potrebné však uviesť, že názor NS SR v odôvodnení stanoviska o tom, že pri uplatnení námietky dlžníka, že navrhovateľ konal vedome na škodu dlžníka, by výkon práva bol v rozpore s dobrými mravmi ako aj v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. (§ 4 ods.7), je nesprávny. Ak on konal vedome na škodu dlžníka a dlžník to namietne a preukáže, môže použiť námietku, že zmenka bola vystavená a použitá pri jej zákonom zákaze, čoho preukázanie bude mať za následok prekážku pre vyhovieť návrhu na platenie zo zmenky. V žiadnom prípade to však nespôsobuje rozpor s dobrými mravmi ani neplatnosť akéhokoľvek zmenkového úkonu. Najvyšší súd SR sa domáha uplatnenia zásady efektivity pre ochranu zmenkových dlžníkov na úrovni ochrany bežných spotrebiteľských dlžníkov z neprijateľných zmluvných podmienok. Zásada efektivity však v prípade zmenky musí rešpektovať princíp obehu zmenkového cenného papiera verejnej dôvery,

a nie je ju možné neplatnosť zmluvných podmienok z dôvodu ich neprijateľnosti prenášať na zmenkovú zaviazanosť ex offa, pretože ZZaS jednoznačne stojí na princípe uplatňovania námietok dlžníka pre takéto okolnosti. V prípade indosácie sa zmenka stáva platidlom, takže možnosť vznášať námietky voči nej je obmedzená len na prípady zlomyseľnosti nadobúdateľa pri jej nadobudnutí. Najvyšší súd SR aj v tomto prípade nesprávne vykladá pojem „vedome na škodu veriteľa“ spôsobom, ktorý bol v Rakúsku na Oberster Gerichtshof opustený v roku 1972. Pre porovnanie: OGH 1 Ob 270/57 z 8.1.1958, Právna veta: „Námietky, ktoré sa na priamych vzťahoch k predchodcovi zakladajú, nemôžu majiteľovi zásadne namietané sa stať. Oni sú ale prípustné, ak ich majiteľ pri nadobudnutí zmenky poznal alebo poznať musel, a ak on vedel, že dlžník prostredníctvom jeho beznámietkového nadobudnutia zmenky sa poškodí.“ (výklad pojmu „vedome“ je tu ešte nesprávny, pretože okrem vedomia o poškodení dlžníka sa tu vyžaduje aj povinnosť takého vedomia, čo zákon zjavne neukladá). Právna veta: „Vedome na škodu dlžníka konať nevyžaduje za žiadnych okolností istivú dohodu s predchodcom. To stanovuje ale, že majiteľ zmenky pri nadobudnutí papiera vzťahu dlžníka k predchodcovi poznal alebo že spoločnému dlžníkovi vzniknutá škoda ním uvážená bola a on ju pri kúpe akceptoval (dolus eventualis). Naopak, nepostačí, že nadobúdateľ zmenky pri použití povinnej starostlivosti namietaný skutkový stav a tým škodu dlžníka v dôsledku ukrátenia na námietke by bol mohol poznať (nevedomá nedbanlivosť) alebo že síce o možnosti existencie namietaného skutkového stavu premýšľal, túto možnosť vtedy ale v objektívne nesprávnej úvahe zľahčil, čo by dlžníkovi rovnako žiadnu sľubnú námietku neposkytlo (vedomá nedbanlivosť). Je teda zrejmé, že v žiadnom prípade nestačí preukázať nevedomú ani vedomú nedbanlivosť majiteľ zmenky pri nadobudnutí zmenky, aleje potrebné mu preukázať aspoň nepriamy úmysel v podobe uváženia možnej škody dlžníkovi pri uplatnení zmenky a akceptovanie tejto škody pri kúpe zmenky. Z toho vyplýva, že nestačí, ak na zmenke je nejaké číslo, ktoré je číslo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa nepreukáže, že nadobúdateľ vedel aké námietky dlžník má, v čom spočíva možný vznik škody pri uplatnení zmenky. Ďalšou otázkou je preskúmanie dohody o vyplňovacom práve. Táto dohoda môže, keďže ide o právny úkon, byť skúmaná aj z pohľadu neprijateľných zmluvných podmienok, opäť to však na platnosť zmenky nemá žiaden vplyv, ak by táto dohoda aj bola neplatná, pretože od 1.7.1942 už neplatí § 6 ods.2 Zákona zmenečného č. 1/1928, ktorý v prípade bezprávneho doplnenia ako aj doplnenia v rozpore s dohodou, umožňoval namietat' dlžníkovi túto skutočnosť voči zmenkovému veriteľovi, ale aj to iba v prípade, ak zmenkový veriteľ sa zúčastnil takého doplnenia alebo ak, nadobúdajúc zmenku, o ňom vedel alebo vedieť musel, pričom existuje výklad NS ČR v rozhodnutí Rv II 473/32 z 11.10.1932 uverejneného pod číslom Vážny 11973/1932. V súčasne platnom ustanovení zodpovedá toto ustanovenie § 10 čl. I ZZaS, avšak prenieslo sa sem iba ustanovenie o následkoch v prípade vyplnenia v rozpore s dohodou. V každom prípade dobromyseľný nadobúdateľ zmenky je chránený pre prípad, že by nevedel pri nadobudnutí zmenky o tom, že zmenka bola vyplnená bezprávne. Samozrejme nieje ani jasné, čo má pojem „bezprávne“ znamenať a citoval z rozhodnutia NS ČR r III 809/36 z 17.12.1936 uverejneného pod Vážny 15717/1936. Toto by sa malo logicky vzťahovať aj na zmenku vyplnenú bezprávne, samozrejme s tým, že indosatárovi je potrebné preukázať buď zlomyseľnosť alebo hrubú nedbanlivosť pri nadobudnutí zmenky ohľadne vedomosti o bezprávnom vyplnení zmenky. Je potrebné však uviesť, že ak sa zistí, že znenie dohody o vyplňovacom práve vo VOP nemá žiadne znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky, pretože nijako nebude spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach oproti zákonnej úprave a navyše sa bude týkať ceny hlavného predmetu plnenia, ktorá bola individuálne vyjednaná, pričom sa v ňom nebude spomínať žiaden zmenkový úrok, ani taký, ktorý je neprimeranej výšky ako sankcia za nesplnenie zmluvnej povinnosti, potom dohoda o vyplňovacom práve nemala byť ako porušená, keďže dlžník podpísal blankozmenku s údajom, ktorý sa v dohode o vyplňovacom práve nespomínal, čo však, keďže išlo o prejav dlžníka. Rozhodnutie NS ČR Rv I 164/30 z 13.2.1930, uverejnenej pod Vážny 9645/1930 a citoval z neho. Pokiaľ ide o to, či môže súd ex offa namietat' rozpor s dobrými mravmi ohľadne výšky uplatneného nároku, jednoznačne je potrebné uviesť, že sa to týka iba zmenkového úroku, ktorý nepochybne je v prípade výšky 0,25% denne z istiny v rozpore s dobrými mravmi. Samotné stanovisko NS SR však jednoznačne v takomto prípade požaduje posúdiť mieru primeranosti takéhoto úroku a zamietnuť návrh v časti nad rámec primeranosti. Tento úrok sa počíta od vystavenia zmenky do splatnosti zmenky v prípade zmenky vystavenej na videnie, čo je moment jej predloženia dlžníkovi (podanie žaloby) a od tohto momentu sa počíta zákonný úrok z omeškania vo výške 6% p.a. II. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok Okresného súdu Rožňava z 5.8.2016, sp.zn. 12C 405-2013 tak, že návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške: 71,37 € bez DPH za podané odvolanie a 8,58 € bez DPH režijný paušál.

4.Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5.Podľa § 470 ods.2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

6.Rozsudok, bol odvolaním napadnutý len v jeho zamietavej časti a vo výroku o trovách konania a ostatný výrok nadobudol právoplatnosť (§367ods.1,3 CSP), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

7.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo súd úplne zistil skutkový stav, správne ju právne posúdil, odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

8.Súd rozhodnutie zruší, podľa § 389 ods.1 CSP len, ak a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

9.Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu O. s. p.

10.Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu prvého stupňa pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

11.Žalobcom v odvolaní uvedené skutočnosti neumožňujú záver, žeby mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a, žeby konanie na súde prvého stupňa bolo takou inou vadou postihnuté, preto tento odvolací dôvod nie je daný.

12.Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania). Keď je rozhodnutie súdu prvého stupňa tak po skutkovej, ako aj právnej stránke nesprávne, pričom použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu, v takom prípade je odvolací súd nútený konštatovať, že súd prvého stupňa nepoužil správny právny predpis a ak súčasne nezistil riadne skutkový stav, musí také rozhodnutie iba zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

13.Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, preto ani tento odvolací dôvod nie je daný.

14.K odvolaniu žalobcu je nutné konštatovať, že obsahuje tvrdenia a namietané dôvody, ktoré nie sú napádanom rozsudku uvádzané a na základe ktorých nebolo rozhodnutie vydané.

15.Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť: Vzhľadom na to, že na zmenke (fotokópia na č.1.4) je uvedené číslo spotrebiteľskej zmluvy, žalobca pri nadobudnutí zmenky vedel, že ide o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky podľa § 17 ZZŠ a z údajov o čísle zmluvy (tzv. hodnotová doložka, informujúca o kauzálnom vzťahu vedúcom k použitiu zmenky a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva žalobcu je tak v rozpore s dobrými mravmi

podľa § 3 ods.1 O. z. (Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi), ako aj so zák.č.258/01 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2008 do 31.12.2010, pretože indosácia zmenky zabezpečujúcej záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy je - v posudzovaných okolnostiach prejednávanej veci - v rozpore s § 4 ods.6,7 cit. zák.č.258/01 Z. z.

16.Napadnutý rozsudok je v úplnom súlade so súdnou praxou formulovanou v SPOLOČNOM STANOVISKU občianskoprávneho kolégia NS SR a obchodnoprávneho kolégia NS SR z 20.10.2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, uverejneným pod č. 93/2015 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 8/2015 a s rozhodovacou praxou súdov. Žalobca síce tento záver spochybňuje, avšak ako prvoinštančný, tak aj odvolací je ním viazaný.

17.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

18.Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19.Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej sa ich náhrada nepriznáva lebo jej žiadne trovy v tomto konaní nevznikli.

20.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.